

باسمه تعالی
معاونت بین الملل دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی کشور

کنفرانس جهانی یونسکو در مورد سیاست گذاری فرهنگی و توسعه پایدار (MONDIACULT)

(۲۸-۳۰ سپتامبر مکزیکوسیتی)

پیش نویس بیانیه نهایی:

نظرات عمومی

پس از ششمین نشست دفتر کنفرانس جهانی یونسکو در زمینه سیاست گذاری فرهنگی و توسعه پایدار - MONDIACULT ۲۰۲۲، در ۲۵ ژوئیه ۲۰۲۲، وظیفه بررسی پیش نویس تلفیقی و بیانیه نهایی کنفرانس بر اساس نظرات دریافت شده از کشورهای عضو کنفرانس به دبیرخانه یونسکو واگذار شد که در جریان دومین فرآیند مشاوره از تاریخ ۶ تا ۱۹ ژوئیه ۲۰۲۲ انجام شد.

در این زمینه، دبیرخانه پیش نویس بیانیه نهایی را برای پاسخ به کمک های دریافتی از کشورهای عضو، به شرح زیر بازنگری کرده است:

- بر کلمات مقدماتی برخی از پاراگراف ها تأکید کنید.
- متن را ساده و محکم کنید تا از تکرار جلوگیری شود و متن می بایست روان تر و انسجام بیشتری داشته باشد.
- ارجاعات به اسناد قانونی یونسکو و اعلامیه های یونسکو را هماهنگ و گروه بندی کنید.

- از سازگاری در زبان بین المللی توافق شده سازمان ملل در رابطه با موضوع حقوق بشر و آزادی های اساسی اطمینان حاصل کنید؛
- تقویت نقش کنوانسیون های فرهنگی یونسکو در عملیاتی سازی بیانیه نهایی؛
- رابطه بین ارجاع به فرهنگ به عنوان یک کالای عمومی جهانی و گزارش دبیر کل سازمان ملل متحد "دستور کار مشترک ما" و همچنین اجلاس آینده ۲۰۲۳ سازمان ملل را روشن کنید.
- ارتباط بین گزارش های دوره ای تحت هر کنوانسیون فرهنگی یونسکو و گزارش پیشنهادی جامع جهانی یونسکو در مورد فرهنگ، که هدف آن اطلاع رسانی به مجمع دائمی پیشنهادی وزرای فرهنگ است را به وضوح مشخص کنید.

ما، وزرای فرهنگ کشورهای عضو یونسکو، در کنفرانس جهانی یونسکو درباره سیاست گذاری فرهنگی و توسعه پایدار - ۲۰۲۲ MONDIACULT در مکزیکوسیتی، از ۲۸ تا ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۲، که ۴۰ سال پس از کنفرانس تاریخی برگزار شد، ۱۹۸۲ MONDIACULT گردهم آمده ایم. سال ها پس از کنفرانس استکهلم در سال ۱۹۹۸ - که هر دو توسط یونسکو برگزار شد - برای به اشتراک گذاشتن دیدگاه های خود از آینده سیاست های فرهنگی و تاکید مجدد بر تعهد جهانی جامعه بین المللی در مواجهه با چالش های فوری و پیچیده معاصر در جوامع چندفرهنگی و به همین منظور، ما بیانیه حاضر را تصویب می کنیم، که اولویت های مشترک ما را همگرا می کند و یک دستور کار سیاست عمومی آینده نگر را ترسیم می کند، و به طور کامل از تأثیر تحول آفرین فرهنگ برای توسعه پایدار بشریت و کره زمین بهره می برد.^۱

^۱ این بند مقدماتی با عناصر بند ۲ پیش نویس اعلامیه نهایی تلفیقی (ارسال شده به کشورهای عضو در ۶ ژوئیه ۲۰۲۲) ادغام شد.

I. مقدمه

۱. تاکید مجدد بر اصول اساسی اعلامیه‌های تصویب شده در کنفرانس‌های جهانی یونسکو در مورد سیاست-گذاری فرهنگی که در مکزیک در سال ۱۹۸۲ و استکهلم در سال ۱۹۹۸ برگزار شد و همچنین پیشرفت‌های مفهومی آنها از جمله تعریف فرهنگ به عنوان «مجموعه‌ای از ویژگی‌های معنوی، مادی، فکری و احساسی یک جامعه و یا گروه اجتماعی متمایز [که] علاوه بر هنر و ادبیات، سبک زندگی، شیوه‌های زیست مشترک، ارزش را نیز در بر می‌گیرد.» که زمینه را برای توسعه اقدامات قانونی یونسکو فراهم کرد، به ویژه بیانیه جهانی تنوع فرهنگی در سال ۲۰۰۱، که تنوع فرهنگی را به عنوان «منبع مبادله، نوآوری و خلاقیت، [...] که برای نوع بشر به اندازه تنوع زیستی برای طبیعت، ضروری به شمار می‌آورد»؛^۲
۲. نگرانی از تاثیر چالش‌های معاصر مرتبط با چشم انداز جهانی، و همچنین بحران‌های متعدد، طولانی و چند بعدی - که به ویژه به پیامدهای چشمگیر تغییر اقلیم و از دست دادن تنوع زیستی، درگیری‌های مسلحانه، مخاطرات طبیعی، همه‌گیری‌ها، شهرنشینی کنترل نشده و توسعه ناپایدار مرتبط است. الگوهای - که به طور مشخص منجر به افزایش فقر، عقب ماندگی در حقوق اساسی، تسریع مهاجرت، و همچنین تشدید نابرابری‌ها، به ویژه در مورد شکاف دیجیتال.^۳
۳. توجه به جنبه جدیدی که به نقش فرهنگ برای توسعه پایدار، صلح و ثبات، به عنوان نیروی برای بردباری، شمول اجتماعی و انسجام، حفاظت از محیط زیست و رشد پایدار و فراگیر، و پرورش توسعه انسانی محور و زمینه خاص داده شده است. از پایه‌های جوامع دموکراتیک و چندفرهنگی حمایت می‌کند و در عین حال بر قدرت فرهنگ برای تجدید و گسترش همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه، ترویج چندزبانگی و فرهنگ صلح، و امکان گفت‌وگو و همبستگی در داخل و بین کشورها، از جمله از طریق دیپلماسی فرهنگی، تاکید می‌کند. با مشارکت فزاینده نسبت فرهنگ در چارچوب سیستم سازمان ملل متحد، از جمله در سطح کشور، و همچنین با یادآوری قطعنامه‌های مربوطه مجمع عمومی سازمان ملل متحد و گزارش‌های مرتبط دبیرکل سازمان ملل متحد در زمینه

^۲ این پاراگراف ارجاعات به اعلامیه‌های یونسکو از بندهای ۱ و ۲ پیش نویس تلفیقی را ادغام کرده است.

^۳ این بند مطابق با بند ۴ پیش نویس تلفیقی است.

فرهنگ و توسعه، نشست‌های وزرای یونسکو فرهنگ (۲۰۱۹، ۲۰۲۰)، و همچنین ادغام تاریخی فرهنگ در چندین مجامع سیاسی، اقتصادی و اجتماعی در سطوح جهانی، منطقه ای و بین منطقه‌ای.^۴

۴. ابراز نگرانی خود در مورد آسیب پذیری مداوم بخش فرهنگی، به ویژه در پی بحران جهانی COVID-۱۹، که اکوسیستم فرهنگی را به طور کلی مختل کرده است - شکنندگی ها و نابرابری های ساختاری، از جمله شکاف های اجتماعی و جنسیتی و دسترسی نابرابر را تشدید کرده است. فرهنگ؛ و تهدید آزادی های اساسی، از جمله آزادی هنری، موقعیت و معیشت هنرمندان، متخصصان فرهنگی و جوامع، به ویژه برای زنان، در تمام زمینه های زنجیره ارزش فرهنگی؛^۵

۵. با تاکید مجدد بر ضرورت حفاظت و ارتقای تنوع فرهنگی، با توجه به تهدیدات روزافزون برای فرهنگ و ابزاری شدن آن در متن درگیری های مسلحانه، که منجر به تخریب عمدی یا جانبی میراث فرهنگی، تسریع در قاچاق غیرقانونی کالاهای فرهنگی می شود، نقض حقوق انسانی و فرهنگی، از جمله از طریق تبعیض، اختلال در فعالیت‌های فرهنگی زنده، و تشدید آسیب‌پذیری بازیگران فرهنگی، مؤسسات، مکان‌ها و بازارها، در نتیجه ارزش ذاتی فرهنگ به عنوان پیوندی بین مردم و منبع درآمد تضعیف می‌شود. در حالی که در عین حال تنوع فرهنگی را در مقیاس جهانی از بین می‌برد.^۶

۶. با اذعان به تکامل طیف وسیع معماری اعلامیه‌ها، توصیه‌ها و کنوانسیون‌های بین‌المللی یونسکو در طول دهه‌های گذشته، که به تدریج دامنه فرهنگ را گسترش داده و چارچوبی جامع برای حفاظت، نگهداری و ارتقای فرهنگ در تمامی ابعاد آن از جمله، به ویژه، اعلامیه اصول همکاری بین‌المللی فرهنگی (۱۹۶۶)، اعلامیه جهانی یونسکو در مورد تنوع فرهنگی (۲۰۰۱) و اعلامیه یونسکو در مورد تخریب عمدی میراث فرهنگی (۲۰۰۳)؛ توصیه در مورد وضعیت هنرمند (۱۹۸۰)، توصیه در مورد حفاظت از فرهنگ سنتی و فولکلور (۱۹۸۹)، توصیه در مورد مناظر تاریخی شهری (۲۰۱۱) و توصیه در مورد حفاظت و ترویج موزه‌ها و مجموعه‌ها، تنوع آنها و نقش آنها در جامعه (۲۰۱۵)؛ کنوانسیون جهانی حق چاپ (۱۹۵۲)، کنوانسیون لاهه برای حمایت از اموال فرهنگی در صورت درگیری مسلحانه (۱۹۵۴) و دو پروتکل آن (۱۹۵۴ و ۱۹۹۹)، کنوانسیون منع و جلوگیری از واردات، صادرات غیرقانونی و انتقال مالکیت اموال

^۴ این بند مربوط به بندهای ۱۱ و ۱۰ پیش‌نویس تلفیقی ادغام شده و همچنین عناصری از بندهای ۲ و ۱۸ پیش‌نویس تلفیقی است.

^۵ این بند مطابق با بند ۵ پیش‌نویس تلفیقی است.

^۶ این بند مطابق با بند ۶ پیش‌نویس تلفیقی است.

فرهنگی (۱۹۷۰)، کنوانسیون مربوط به حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی جهانی (۱۹۷۲)، کنوانسیون حفاظت از میراث فرهنگی زیر آب (۲۰۰۱)، کنوانسیون حفاظت از میراث فرهنگی ناملموس (۲۰۰۳) و کنوانسیون حفاظت و ترویج تنوع متون فرهنگی (۲۰۰۵) فراهم کرده است؛^۷

۷. استقبال مطلوب از تغییر تدریجی به سوی افزایش چندگانگی فرهنگ در سیاست‌های عمومی، از جمله امکان سیاست‌های فرهنگی فراگیر و مشارکتی، شامل چندین بازیگر - دولت‌ها، مقامات محلی، سازمان‌های جامعه مدنی، سازمان‌های بین‌دولتی (IGOs)، جوامع، از جمله مردم بومی و جوانان و بخش خصوصی با گسترش صدای اقشار مختلف جامعه و بهره‌گیری کامل از منابع ملی و محلی و نیز ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های خلاقانه جوامع برای اقدام در سطوح اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی در چارچوبی وسیع‌تر، سیاست‌های فرهنگی و نیز تعهدات مندرج در این اعلامیه؛^۸

۸. با تأکید بر تأثیر ساختاری تحول دیجیتال بر جوامع و به‌ویژه بخش فرهنگی، که بر شیوه‌های تولید، توزیع و مصرف فرهنگ تأثیر می‌گذارد، در حالی که چشم‌اندازی را برای گسترش دسترسی به فرهنگ برای همه، افزایش دانش، مستندسازی، حفاظت، حفاظت، ترویج و مدیریت میراث، و تحریک خلاقیت و نوآوری؛ و همچنین ابراز نگرانی‌های خود در مورد چالش‌هایی که ایجاد می‌کند، خطرات فزاینده‌ای مانند فقیر شدن تنوع فرهنگی و زبانی آنلاین، مرتبط با سیستم‌های هوش مصنوعی و تنظیم ناکافی الگوریتم‌ها، دسترسی نابرابر به فرهنگ، پاداش ناعادلانه هنرمندان و متخصصان فرهنگی. و همچنین نابرابری‌های عمیق در تبادل جهانی کالاها و خدمات فرهنگی، به ویژه به دلیل تمرکز نابرابر بسترهای فرهنگی جهانی؛^۹

^۷ این بند مطابق با بند ۷ پیش‌نویس تلفیقی است.

^۸ این بند مطابق با بند ۸ پیش‌نویس تلفیقی است.

^۹ این بند مطابق با بند ۸ پیش‌نویس تلفیقی است.

II. فراخوان برای اقدام

[سیاست عمومی، همکاری و توسعه پایدار]

۹. ما مجدداً بر تعهد خود برای حفاظت و ارتقای تنوع فرهنگی، به‌عنوان پایه‌ی هویت مردم و اصل پایه‌گذاری تمامی کنوانسیون‌ها، توصیه‌ها و اعلامیه‌های یونسکو در زمینه فرهنگ، که از احترام به کرامت انسانی و حقوق اساسی بشری تجسم یافته است، تاکید می‌کنیم. میراث فرهنگی - از جمله سیستم‌های دانش، شیوه‌ها، اشیاء و مکان‌های فرهنگی - و همچنین در تنوع زبانی؛ و در این منظر، ما بر مسئولیت فردی و جمعی، از طرف نسل‌های آینده، برای تضمین حفاظت، نگهداری و ارتقای میراث فرهنگی، اعم از ملموس و ناملموس، به‌عنوان یک الزام اخلاقی، تضمین عدالت، تعادل جغرافیایی و نمایندگی بیشتر تاکید می‌کنیم. میراث در تمام مناطق و همچنین ترویج صنایع فرهنگی و خلاق به‌عنوان ابعاد اساسی برای حفظ تنوع و تکثر فرهنگی، که احترام به آن، امروزه بیش از هر زمان دیگری، جوشان صلح و نیرویی برای خلاقیت و نوآوری برای ساختن جهانی پایدارتر است؛^{۱۰}

۱۰. برای این منظور، ما متعهد می‌شویم که محیطی مساعد برای احترام و اعمال حقوق اساسی و فرهنگی - فردی و جمعی - در همه زمینه‌های فرهنگ، از میراث فرهنگی گرفته تا صنایع فرهنگی و خلاق، از جمله در محیط دیجیتال، ایجاد کنیم. به منظور ساختن جهانی عادلانه‌تر و عادلانه‌تر، که به ساخت شهروندی جهانی کمک می‌کند - به ویژه با (۱) حمایت از دسترسی فراگیر به فرهنگ و مشارکت در زندگی فرهنگی و مزایای آن، و کاهش نابرابری‌ها، از جمله برای زنان، جوانان، مردم بومی، افراد آفریقایی تبار، افراد دارای معلولیت، و گروه‌های آسیب‌پذیر به‌عنوان یک الزام اخلاقی، اجتماعی و اقتصادی؛ (۲) تقویت حقوق اقتصادی و اجتماعی هنرمندان و متخصصان فرهنگی، تسهیل تحرک و حفظ جایگاه آنها، از جمله با تقویت مالکیت معنوی؛ (۳) حمایت و ترویج آزادی هنری و آزادی بیان؛ (۴) حفاظت و تقویت تنوع محتوای فرهنگی و نیز تنوع زبانی. (۵) اجرای چارچوب‌های قانونی و سیاست عمومی که از حقوق مردم و جوامع در مورد هویت و میراث فرهنگی خود حمایت می‌کند، از جمله بیان فرهنگ‌های مردم بومی؛ و (۶) گسترش تلاش‌ها برای ترویج حفاظت،

^{۱۰} این بند با بند ۱۲ و همچنین عناصر بند ۱۶ پیش‌نویس تلفیقی مطابقت دارد.

بازگرداندن و استرداد اموال فرهنگی، از جمله از طریق مشاوره با رضایت آزاد، قبلی و آگاهانه جمعیت‌های مربوطه.^{۱۱}

۱۱. ما از تثبیت نظام‌مند فرهنگ در سیاست‌های عمومی، از طریق انطباق راهبردها و چارچوب‌های توسعه، در سطوح بین‌المللی، منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای، ملی و محلی، به‌عنوان محرک بردباری، شمول اجتماعی و رشد اقتصادی از آموزش، اشتغال - به ویژه برای زنان و جوانان - سلامت و رفاه عاطفی تا کاهش فقر، برابری جنسیتی، پایداری محیطی، گردشگری، تجارت و حمل‌ونقل، در حالی که مدل‌های توسعه اقتصادی و اجتماعی مرتبط با بافت را حفظ می‌کنند.^{۱۲}

۱۲. ما خواهان تقویت و انطباق سیاست‌های فرهنگی خود با چالش‌های معاصر، از طریق اجرای مؤثر کنوانسیون‌ها و توصیه‌های فرهنگی مربوطه یونسکو^{۱۳} هستیم، به‌ویژه با مشارکت نظام‌مندتر طیفی از ذینفعان، از بازیگران ملی و محلی، از جمله از طریق یونسکو. شبکه شهرهای خلاق، به موسسات فرهنگی، جامعه مدنی، شبکه‌های حرفه‌ای و کارشناسان، و همچنین جوامع مربوطه، به‌عنوان مثال از طریق پلتفرم بین‌سازمانی یونسکو در زمینه فرهنگ برای توسعه پایدار، و از طریق تحریک تبادل شیوه‌های خوب، برای بسیج پتانسیل تحول‌آفرین خود؛ و همچنین خواستار حفظ و تقویت منابع مالی فرهنگ با هدف مدت تخصیص بودجه ملی به طور فزاینده‌ای برای فرهنگ^{۱۴} برای پاسخگویی به نیازها و فرصت‌های نوظهور بخش فرهنگ هستیم.^{۱۵}

۱۳. ما بر اهمیت تقویت هم‌افزایی بین فرهنگ و آموزش تاکید می‌کنیم، با اذعان به ضرورت آموزش مرتبط با بافت، که میراث فرهنگی، تاریخ و دانش سنتی را در بر می‌گیرد، با هدف (۱) گسترش نتایج یادگیری و افزایش کیفیت آموزش - به ویژه برای جوانان. - و همچنین ق‌دردانی از تنوع فرهنگی، چندزبانگی، آموزش هنر و سواد دیجیتال، از جمله در برنامه‌های درسی مدارس و یادگیری مادام‌العمر، و همچنین از طریق هوش مصنوعی؛ (۲) تقویت ادغام نظام‌مند فرهنگ در آموزش رسمی و غیر رسمی، از جمله با ارزش‌گذاری برای سهم همه اقشار جامعه در انتقال دانش؛ (۳) حمایت از آموزش فنی و حرفه‌ای و آموزش (TVET) در بخش فرهنگی از طریق

^{۱۱} این بند مربوط به بندهای ۱۳، ۳ و ۲۷ پیش‌نویس تلفیقی، ادغام شده است.

^{۱۲} این بند مطابق با بند ۱۸ پیش‌نویس تلفیقی و همچنین عناصری از بندهای ۱۴ و ۲۱ است.

^{۱۳} با هدف دستیابی به اجماع در مورد اعلامیه، و با اذعان به اینکه تعدادی از کشورهای عضو کنوانسیون‌ها و توصیه‌های فرهنگی یونسکو را تصویب

نکرده‌اند، نمی‌توان از تصویب جهانی به‌عنوان یک مفهوم استفاده کرد.

^{۱۴} اجماع به دنبال این بود تا همه رویکردهای تخصیص بودجه ملی را در برگیرد.

^{۱۵} این بند مربوط به بندهای ۱۴ و ۱۹ پیش‌نویس تلفیقی، ادغام شده، و همچنین عناصر بند ۲۱ است.

سرمایه‌گذاری ساختاری در سیاست‌های عمومی برای تقویت انطباق لازم مهارت‌ها برای حمایت از اشتغال. و نیز (۴) سرمایه‌گذاری در نقش آموزشی و اجتماعی موزه‌ها، مراکز خلاق، کتابخانه‌ها، آرشیوها و مؤسسات فرهنگی؛ و در این راستا ما از توسعه یک چارچوب تجدید نظر شده یونسکو در آموزش فرهنگ و هنر حمایت می‌کنیم تا تحولات بخش فرهنگی را در برگیرد.^{۱۶}

[فرهنگ، شرایط بحرانی و درگیری‌های مسلحانه]

۱۴. ما بار دیگر فراخوان خود را برای حفاظت از میراث فرهنگی، ملموس و ناملموس و همچنین بیان فرهنگی، به ویژه در مواقع بحرانی، از جمله رویدادهای شدید آب و هوایی و مخاطرات طبیعی، و درگیری‌های مسلحانه تکرار می‌کنیم و از تلاش‌ها برای اجرای مؤثر اصول و قوانین حمایت می‌کنیم. استانداردهای حقوق بین الملل در این زمینه، به ویژه کنوانسیون ۱۹۵۴ یونسکو و دو پروتکل آن (۱۹۵۴ و ۱۹۹۹)، کنوانسیون‌های ۱۹۷۰، ۱۹۷۲، ۲۰۰۳ و ۲۰۰۵ یونسکو، و همچنین کنوانسیون ۱۹۹۵ UNIDROIT در شرایط اضطراری، از جمله تقویت اقدامات اضطراری. به عنوان یک الزام اخلاقی و امنیتی برای مبارزه با جرایم سازمان یافته و تامین مالی تروریسم، بر اساس قطعنامه‌های مربوطه سازمان ملل^{۱۷}، با گرد هم آوردن تمامی نهادها و سازمان‌های بین المللی ذیربط و سازوکارهای فنی و مالی موجود مرتبط با کنوانسیون‌های یونسکو در زمینه فرهنگ، با هدف حمایت از کشورها در تلاش‌های حفاظتی، همبستگی بین‌المللی و حمایت ملی راهبردهای بازیابی^{۱۸}؛

۱۵. ما بر اهمیت ادغام میراث فرهنگی و خلاقیت در بحث‌های بین المللی در مورد تغییرات آب و هوا، با توجه به تأثیر چند بعدی آن بر حفاظت از همه اشکال میراث فرهنگی و بیان و اذعان به نقش فرهنگ برای اقدامات اقلیمی، به ویژه از طریق سیستم‌های دانش سنتی و بومی تأکید می‌کنیم. بنابراین، ما یونسکو را تشویق می‌کنیم تا دستورالعمل‌های عملیاتی در این زمینه را در چارچوب کنوانسیون‌ها و توصیه‌های یونسکو در زمینه فرهنگ، از جمله کنوانسیون‌های ۱۹۷۲، ۲۰۰۱، ۲۰۰۳ و ۲۰۰۵ یونسکو و توصیه‌های ۲۰۱۱ و ۲۰۱۵ یونسکو، با هم‌افزایی مرتبط با موضوع سازمان‌ها، چارچوب‌ها و مکانیسم‌های بین‌المللی، مانند کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییر آب و هوا (UNFCCC)، کنوانسیون تنوع زیستی (CBD)، سازمان جهانی هواشناسی (WMO)، سازمان کشاورزی ملل متحد (FAO)، سازمان ملل متحد، برنامه محیط زیست (UNEP)، هیئت بین

^{۱۶} این بند با بند ۲۰ پیش نویس تلفیقی مطابقت دارد

^{۱۷} اصطلاح گسترده تری برای در بر گرفتن مجموعه ای بزرگتر از قطعنامه‌ها در سراسر سیستم سازمان ملل به کار گرفته شده است.

^{۱۸} این بند با بند ۲۲ و همچنین عناصر بند ۱۴ پیش نویس تلفیقی مطابقت دارد.

دولتی تغییرات آب و هوا (IPCC)، و همچنین مکانیسم انعطاف پذیر برای پرداختن به اثرات تغییرات آب و هوا بر میراث فرهنگی و طبیعی (۲۰۲۰)، با هدف کمک به کشورهای عضو در توسعه خود سیاست‌ها و استراتژی‌ها برای رسیدگی به اثرات شدید آب و هوایی که بر فرهنگی، از جمله میراث زیر آب و طبیعی، فرهنگی و کریسمس تأثیر می‌گذارند صنایع خوراکی و معیشت؛ و همچنین به منظور تعمیق گفتگو با کشورهای عضو در مورد کاهش ردپای کربن در بخش فرهنگی توسعه دهد؛^{۱۹}

[حفظ اموال فرهنگی برای صلح و کرامت]

۱۶. ما تعهد خود را برای مبارزه با قاچاق غیرقانونی اموال فرهنگی با حصول اطمینان از اجرای مؤثر کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو و سازوکارهای مرتبط با آن و با تقویت همکاری بین المللی با همه شرکای مربوطه از جمله اینترنتی، سازمان جهانی گمرک (UNIDROIT, WCO) نشان می‌دهیم. شورای بین المللی موزه‌ها (ICOM) و دفتر مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC)، و همچنین با بازار هنر؛ و ما از یونسکو می‌خواهیم که واکنش خود را در مقیاس جهانی افزایش دهد، از طریق (۱) تقویت حمایت و اقدام در مورد تأثیر قاچاق غیرقانونی بر حافظه، هویت و آینده مردم. (۲) تشویق به معرفی مجازات های کیفری در قوانین ملی. (۳) ارتقاء توسعه ظرفیت های ملی و محلی در کشورهای مربوطه. (۴) تقویت همکاری افزایش یافته و مؤثر با بازیگران بازار هنر، به ویژه در مورد تدوین تقویت شده گواهی مبدأ دارایی فرهنگی، از کشورهای درگیر، برای موزه ها و مجموعه داران خصوصی؛ و (۵) اطمینان از مشارکت، بسیج و هماهنگی همه ذینفعان، و همچنین عموم مردم، از جمله از طریق فناوری های دیجیتال و پلت فرم های آنلاین، با در نظر گرفتن افزایش تجارت آنلاین اموال فرهنگی، و حمایت از افزایش آگاهی؛^{۲۰}

۱۷. ما برای بازگرداندن و استرداد اموال فرهنگی، از جمله اموال غیرقانونی صادر شده، به کشورهای مبدأ تحت نظارت یونسکو، به ویژه کشورهای خارج از محدوده کنوانسیون ۱۹۷۰ یونسکو، به عنوان یک الزام اخلاقی برای تقویت، خواهان گفتگوی بین المللی باز و فراگیر هستیم. حق مردم و جوامع برای بهره‌مندی از میراث فرهنگی خود، و با توجه به ادعاهای فزاینده کشورهای مربوطه، با هدف تقویت انسجام اجتماعی و انتقال بین نسلی میراث فرهنگی؛ ما یونسکو را تشویق می‌کنیم تا اجرای مؤثر چارچوب های قانونی موجود برای استرداد و بازپس‌گیری اموال فرهنگی را از طریق میانجیگری فعالانه از طریق کمیته بین دولتی یونسکو برای ترویج استرداد

^{۱۹} این بند مطابق با بند ۲۶ پیش نویس تلفیقی است.

^{۲۰} این بند مربوط به بندهای ۲۳ و ۲۴ پیش نویس تلفیقی ادغام شده است.

اموال فرهنگی، و کمک به کشورها در حفاظت و مدیریت اموال فرهنگی در محل، از طریق ظرفیت سازی و ترویج رویکردهای حساس آموزشی و فرهنگی، به ویژه در موزه ها و مؤسسات فرهنگی؛ ترویج کند؛^{۲۱}

[اقتصاد خلاق و تحول دیجیتال]

۱۸. ما مصمم هستیم که توسعه صنایع فرهنگی و خلاق را برای حمایت از اقتصاد خلاق در کشورهای عضو از طریق اجرای مؤثر کنوانسیون ۲۰۰۵ یونسکو و توصیه ۱۹۸۰ یونسکو تقویت کنیم. و ما از یونسکو می‌خواهیم که با تکیه بر دستورالعمل‌های عملیاتی ۲۰۱۷ در مورد اجرای کنوانسیون در محیط دیجیتال و مفاد فرهنگی توصیه‌نامه ۲۰۲۱ یونسکو درباره اخلاقیات، به کشورهای عضو در مهار تحول دیجیتال در بخش فرهنگی کمک کند. هوش مصنوعی با هدف (۱) تسهیل دسترسی عادلانه به بازارهای فرهنگی؛ (۲) طراحی، توسعه و اجرای سیاست‌ها و چارچوب‌های نظارتی، و همچنین برنامه‌های اقدام برای تولید و انتشار کالاها و خدمات فرهنگی، در محیط دیجیتال - به ویژه با تقویت گفت‌وگوی ساختاریافته بین همه ذینفعان - از بخش خصوصی، مرتبط سازمان‌های غیردولتی و IGO، به‌ویژه سازمان تجارت جهانی (WTO)، سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO)، کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد (UNCTAD) و سازمان بین‌المللی کار (ILO)، و همچنین پلتفرم‌های دیجیتال جهانی و ارائه دهندگان اینترنت؛ و (۳) ایجاد ظرفیت‌هایی برای استفاده از فناوری‌های دیجیتال برای اشتغال فرهنگی، و همچنین تقویت حفاظت، ترویج، دیجیتالی کردن و فهرست‌بندی میراث فرهنگی، از جمله از طریق آموزش فنی و حرفه‌ای و با تقویت همکاری‌های جنوب و شمال صورت پذیرد.^{۲۲}

^{۲۱} این بند مطابق با بند ۲۵ پیش نویس تلفیقی است.

^{۲۲} این بند مربوط به بندهای ۲۷، ۱۷ و ۲۸ پیش نویس تلفیقی، ادغام شده است.

[نتیجه گیری]

ما، وزرای فرهنگ، که در مکزیک در یک مقطع حساس برای جهان به طور کلی ملاقات می‌کنیم، متعهد می‌شویم که یک چندجانبه‌گرایی تقویت‌شده، که فرهنگ را به عنوان یک کالای عمومی جهانی به رسمیت می‌شناسد تا توسعه پایدار را امکان‌پذیر و به پیش‌برد و ما تمام مسئولیت خود را بر عهده می‌گیریم. با توصیه به یونسکو برای اجرای مشترک جهت‌های راهبردی زیر با تکیه بر دستورات جهانی و تخصصی فرهنگ و ابزارها و برنامه‌های اصولی آن به شرح زیر:^{۲۳}

۱۹. ما از دبیرکل سازمان ملل می‌خواهیم که فرهنگ را به عنوان یک خیر عمومی جهانی و هدفی به خودی خود برای فراتر از سال ۲۰۳۰ حفظ کند و به همین منظور، از مدیرکل یونسکو می‌خواهیم تا رایزنی گسترده‌ای را با حضور کشورهای عضو آغاز کند. جامعه مدنی، دانشگاه و بخش خصوصی در مورد تأثیر چند بعدی فرهنگ در جوامع ما به عنوان یک کالای عمومی جهانی، و تقویت حمایت از گنجاندن فرهنگ در اجلاس آینده سازمان ملل که در سال ۲۰۲۳ برنامه ریزی شده است، منعکس کننده دستور تاسیس یونسکو برای «ساختن صلح در ذهن مردان و زنان» از طریق عدالت اجتماعی و کرامت انسانی است.^{۲۴}

۲۰. برای حمایت از جایگاه فرهنگ به عنوان یک کالای عمومی جهانی، پیشبرد اجرای گزارش دستور کار مشترک ما، و اطلاع‌رسانی به سیاست‌ها و راهبردهای فرهنگی و عمومی آینده و همچنین اقدامات برنامه‌ای یونسکو، بر نیاز به هماهنگی، تقویت و توسعه ابزارها تأکید می‌کنیم. سازوکارهایی برای تجزیه و تحلیل، نظارت و اندازه‌گیری یکپارچه فرهنگ و تأثیر آن بر توسعه پایدار، و از مدیرکل یونسکو می‌خواهیم تا مطالعات مفهومی را در مورد تأثیر فرهنگ در تمام ابعاد آن، همراه با داده‌های مربوطه، توسعه دهد و یک گزارش جهانی جامع ارائه دهد که در بردارنده سیاست‌های فرهنگی به صورت چهارساله، مبتنی بر اطلاعات، داده‌ها و شاخص‌های ارائه شده توسط کشورهای عضو، به ویژه در چارچوب گزارش‌های دوره‌ای مجموعه کامل ابزارهای قانونی سازمان در زمینه فرهنگ، و همچنین برنامه‌های مرتبط و چارچوب‌های آماری و شاخصی که در اختیار دارد، باشد.^{۲۵}

^{۲۳} این بند مقدماتی با عناصر بندهای ۲۹، ۱ و ۳۱ پیش‌نویس تلفیقی ادغام شد.

^{۲۴} این بند مربوط به بندهای ۲۱ و ۳۲ پیش‌نویس تلفیقی ادغام شده و همچنین عناصر بند ۱ است.

^{۲۵} این بند با بند ۳۱ پیش‌نویس تلفیقی و همچنین عناصر بند ۳ مطابقت دارد.

۲۱. ما، دیدار و ملاقات در سطح وزیران برای سنجش پیشرفت، تأثیرات و فرصت‌ها در حوزه فرهنگ را بسیار مهم می‌دانیم و به همین منظور از یونسکو می‌خواهیم از سال ۲۰۲۵ به بعد، هر چهار سال یک بار مجمع جهانی دائمی سیاست‌های فرهنگی تشکیل دهد. با هدف پرداختن به حوزه‌های اولویت‌دار فرهنگ در گفت‌وگوی سازنده و فراگیر همه بازیگران ذینفع، برای تقویت اقدامات چندجانبه، همکاری و همبستگی بین کشورها و هدایت خطوط راهبردی کار برای یونسکو در چارچوب مکانیسم‌های برنامه‌ریزی موجود و بر اساس یافته‌های گزارش جهانی سیاست‌های فرهنگی^{۲۶}؛

۲۲. در نهایت، ما از مدیرکل یونسکو درخواست می‌کنیم که مفاد این بیانیه را در چارچوب راهبرد میان‌مدت سازمان و برنامه و بودجه آن، از طریق گفت‌وگوی^{۲۷} پایدار با کشورهای عضو یونسکو و ذینفعان مربوطه اجرا کند.^{۲۸}

^{۲۶} این بند مطابق با بند ۳۰ پیش نویس تلفیقی است.

^{۲۷} مطابق با قوانین و مقررات یونسکو.

^{۲۸} این بند مطابق با بند ۳۳ پیش نویس تلفیقی است.